

Luksusforbrug, de aftappede og særlig de mousserende Vine som Champagne. Det er selvfølgelig et Forslag, der ikke kan tænkes scm. Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, men jeg haaber, at det maa blive taget under Overvejelse i det Udvalg, der bliver nedsat, hvad der maaske kunde føre til, at vi kunde enes om Fremsettelsen af et saadant Lovforslag. Jeg er i hvert Fald ikke i Stand til at se, at der af dette Ting kan rejses principielle Indvendinger af væsentlig Betydning imod det.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale en videre Drøftelse af Lovforslagene. Selvfølgelig maa der nedsættes et Udvalg derom, og jeg mener, at dette Udvalg efter Forholdene bør søge at fremskynde sit Arbejde det mest mulige.

Sigvald Olsen: Paa mit Partis Vegne kan jeg udtale, at vi kan tiltræde de foreliggende Lovforslag, og at vi paaskønner, at Finansministeren har forhøjet Merbeskatningsprocenten til 30, hvad der ogsaa var foreslaaet sidste Gang, dette Lovforslag fremsattes, men blev ændret af Rigsdagen. Særlig vil jeg udtale min Glæde over, at der er foreslaaet en Tillægsbeskatning af de almindelige Indtægter, altsaa ikke Krigsindtægter. Saavel her i Tinget som i Udvalget, og det ikke alene fra Socialdemokraterne, men ogsaa fra andre, er der udtalt Forundring over, at de store Indtægter, som ikke er en Følge af Krigen, men hidrører fra opsparede Formuer og gamle Forretninger, som er erhvervede ved Arv eller Dygtighed, skulde slippe for en særlig Beskatning. Nu har man i § 8 foreslaaet en særlig Beskatning af Indtægter paa 20,000 Kr. og derover fra 0,9 pCt. til 6 pCt. Det forekommer os, at Grænsen, 20,000 Kr., er temmelig høj, der er ikke noget til Hinder for at gaa yderligere ned, og jeg tror, at man ved Forhandling i Udvalget vil kunne blive enig med Ministeren derom.

Finansministeren udtalte ved Fremsettelsen af Lovforslaget, at i Fald der kunde opnaas Enighed her i Tinget om Indførelse af tvungen Selvangivelse for Formuen, vilde han gaa med dertil. Det kan kun glæde os, og det glædede mig, at Ordføreren for Venstre (N. Neergaard) udtalte sin Tilslutning dertil. Jeg er enig med ham i, at en saadan Bestemmelse hører til dem, som neppe kan tænkes gennemført, uden at der opnaas Enighed derom imellem Partierne, men jeg antager,

at der indenfor de forskellige Partier ikke vil være nogen Afstandtagen fra dette. Under den Tingenes Tilstand, som er raadende, og som jeg synes er blevet mere trykkende og usikker fra Dag til Dag, maa alle Borgere, særlig de velsituerede, vel kunne ræsonnere ud fra et samfundsmæssigt Syn, og kan de det, hvad de bør kunne, kan man forlange af dem, at de forstaar Nødvendigheden af, at man foretager en retfærdig Beskatning af de Formuer, de sidder inde med.

Tillige udtalte den højtærede Minister sin Tilbøjelighed til — fremdeles under Forudsætning af, at der kunde opnaas Enighed mellem Partierne derom — at forhøje de skattefrie Beløb, som nu er bestemte, paa Landet 600 Kr., i Købstæderne 700 Kr. og i København 800 Kr. Den Tanke har vor fulde Billigelse. Ser vi hen til den Periode, hvor den Grænse blev sat, og de Prisforhold, der den Gang var raadende, vilde det være meget beskedent, om man rykkede disse Satser 3—400 Kr. op hver. Angaaende Spørgsmaalet om at rykke Forfaldsdagen frem skal jeg sige, at dette vel er en administrativ Foranstaltning, men at vi kun kan glæde os over, hvis det bliver muligt at faa den ført igennem. Fra vor Side vil der ikke være noget til Hinder for en saadan Bestemmelse.

Det ærede Medlem, som sidst talte (N. Neergaard), berørte en hel Del Spørgsmaal, som jeg ikke skal omtale, idet Lovforslaget om en Forhøjelse af Ejendoms skylden vil blive omtalt af min Partifælle, det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen). Det fremgik imidlertid af de Slutningsbemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, at han mente, det var rigtigt at søge et andet Grundlag end det her foreslaaede for at faa en større Indtægt i Statskassen, og han kom tilbage til en Tanke, han tidligere har fremsat her i Tinget, nemlig Tanken om en forhøjet Luksusbeskatning. Det ærede Medlem kender min personlige Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg tror, at hvis man beskatter Luksusforbruget eftertrykkeligt, vil det gaa saa stærkt ned, at Statskassen derved vil miste en betydelig Indtægt, og da Formaalet med Tanken netop er at faa flere Penge ind i Statskassen, vil en Luksusbeskatning tværtimod at fremme hindre Formaalets Virkeliggørelse. (Af brydelse af N. Neergaard). Det ærede Medlem ryster paa Hovedet; men det har dog vist sig adskillige andre Steder, at